

[Breckmann]

eller til at sende bådene ud at fiske, men derimod pådattes vi nogle danske krav om, at vi skal have råd til at betale 500 mio. kr. i arbejdsløshedsunderstøttelse i 1993; det beløb er lige så stort som alle de subsidier, vi betalte til fiskeriet i fjor.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Såvel i denne debat som i de tidligere debatter, der har været, hvor hr. Breckmann har foretaget sammenligninger mellem Færøerne og Danmark, glemmer hr. Breckmann, at hr. Breckmann har tommelfingeren på vægten, når udregningerne bliver foretaget. Og endelig behøver man jo ikke, fordi noget er dårligt i Danmark, at bruge det som målestok. Så kunne vi jo finde et eller andet sted – verdens dårligste sted – og sammenligne os med det og være enige om, hvor gode vi er. Det er jo ikke det, det handler om.

Det, det handler om med hensyn til det sociale system på Færøerne, er, at uanset hvor mange penge der udbetales, må det være sådan, at disse penge udbetales efter rette og rimelige regler, og at der ikke foregår forskellige former for socialt bedrageri, fordi der, som Rigsrevisionen har påvist, simpelt hen ikke er tilstrækkelig kontrol med den måde, man udbetaler pengene på.

Noget andet er så, at hvis vi sammenligner levestandarden på Færøerne og i Danmark indtil for ganske få måneder siden, nemlig indtil læsset skred sammen på Færøerne på grund af gældsætning og uduelig politisk ledelse, vil vi se, at levestandarden på Færøerne var højere end i Danmark, når man tager de tal, som OECD bruger. Det vil altså sige, at det danske samfund med en lavere levestandard flytter velfærd nordpå til Færøerne.

Ser vi på det grønlandske samfund – som hr. Breckmann selvfølgelig ikke skal stå til ansvar for – og tager de over 2 mia. kr., der årligt bliver sendt til Grønland, og dividerer dette beløb med det antal mennesker, der bor i Grønland, giver vi faktisk en ydelse pr. grønlænder, der er større end den danske folkepensions grundydelse, og det vidner om, hvor absurd et subsidieringssystem der er tale om. Og det er det system, Fremskridtspartiet som udgangspunkt tager afstand fra. Men kan vi ikke få Folketinget til at fjerne dette system, kan vi i

det mindste sørge for, at pengene bliver udbetalt på tilstrækkelig anstændig vis.

(Kort bemærkning).

Breckmann (KF):

Hvis det skulle vise sig, at der var det, som forslagsstillerne kalder for rod i de færøske sociale regnskaber, skulle det trods alt udmønte sig som et overforbrug, som en vældig udgift på vores eget budget, og i de beløb, som bliver bevilget fra dansk side til Færøerne til sociale formål. Dette er ikke tilfældet. Der må være et større rod i de danske regnskaber og den danske måde at udbetale socialhjælp på, hvis den er præcis dobbelt så dyr pr. dansk indbygger, som den færøske er pr. færøsk indbygger. Og når vi kun bruger halvt så meget til vores sociale udgifter, som man gør i Danmark – og dér iberegner jeg altså den danske statsstøtte – må det vel være, fordi vi passer bedre på vores penge, og fordi vi har strengere regler at udbetale sociale udgifter efter, end man har i Danmark.

F.eks. får en enlig pensionist på Færøerne 4.300 kr. i månedspension. Vi har ikke noget, der hedder boligtilskud og andre forskellige tilskud. En dansk pensionist koster flere hundrede kroner mere, måske flere tusinde kroner mere pr. næse, end hver færøsk pensionist koster. Og det beviser, at vi passer godt på vores penge og på de penge, der bliver tilsendt os fra dansk side.

Hele Fremskridtspartiets opfattelse er forkert. Den baseres på et forkert grundlag, hvis man bilder sig ind, at Færøerne udgør et hul i den danske økonomi. Vi lever trods alt i et mere eller mindre lukket kredsløb, og de penge, der sendes op; forbliver inden for det danske valutaområde og bliver delvis sendt tilbage fra Færøerne og til Danmark. Jeg kan nævne ét eksempel. I oktober måned blev der sendt en garanti til Færøerne, som vi kunne låne på, 500 mio. kr., og et par måneder senere var et lige så stort beløb flyttet fra den færøske bank, der modtog disse penge, til en færøsk sparekasse, der havde købt danske obligationer for de samme penge. Og dér endte så hele statsgarantien, nemlig i danske lommer igen.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det skal blive den sidste korte bemærkning.